

László Hortobágyi (Hortator):
A Földlakókról (About Earthlings) 28.Oct.2014
(fragments)

Ha tényleg van metafizikai elem napjainkban és valami kutatnivaló, az például a Kelet-Európában történő szociológiai kisselektálódás. Az amőbaszerű, tudattal nem rendelkező társadalmi pszichozoikum, ami egy memetikusan kialakult homeosztázisként írható le, és araszol előre a történelemben, bizonyos egyedeit rákos sejtként itt folyamatosan kisselektálja. A középkorban ugye az volt a logika, ami azóta is számomra egy esszenciája az emberi gondolkodásnak, hogy a hídról bedobjuk a boszorkányt, és ha elsüllyed, akkor ártatlan volt, ha fönt marad, akkor elégetjük.

Ma már azt láthatjuk, hogy a fentebb említett homeosztázisnak ez a fajta érzékenysége bizonyos fajta embercsoportok kiírtása avagy szelekciója helyett inkább csak az öngyilkosságra, az addiktív életvitelre és az egyed saját magának okozott betegségeire redukálódik. Az illető egyed kifesti a fürdőszobát, buddhista szentélyt varázsol belőle, becsukja az ajtót és meghal barátok, nő és gyerek nélkül.

Én ennek a kreált rosszkedvnek eme végzetes rákkeltő folyamatát tartom rettentő érdekesnek, mert ezt a helyzetet a társadalmi homeosztázis teljesen öntudatlan módon teremti meg, amely által képes kisselektálni magából azon sejtyszerű pszichozoikus zárványait és antitesteit, akik nincsenek fázisban az össztársadalmi rezgéssel és a megvalósult legnagyobb közös társadalmi rossz mindennapjainak hagyományával. A szelekció pedig a személyiség torzításával, a rosszkedv eluralkodása révén működik ezekben az egyedekben, akiknek egyébként talán éppen az idegenségük és a devianciájuk okán lehetnének a társadalmat előrelendítő új gondolataik és új látásmódjaik. A kisselektálódás által pontosan az újdonságot bevívó tevékenységük szűnik meg.

Ezért itt életben maradni csak bizonyos elvonatkoztatás és elidegenedési transzformáció segítségével lehetséges. Ennek vannak előnyei, s bár nem érdem, de komoly feladat ennek a nagyon régi népnek a tagja lenni, nagy meglepetés már nem érhet más országokban és kultúrákban, ha magyarnak születettél.

Magyarnak lenni tehát nem más, mint világpolgárnak lenni. Ezt mutatja például a magyar népzene univerzalitása is.

A világ társadalma és kultúrája nagyfokú kényszerpályán mozog. Szó nincs isteni büntetésről, eleve elrendeltségről, a leghétköznapiabb fizikai paraméterek nyomán alakul így a helyzetünk. Mivel a jelenlegi állami szintű döntéshozatalban sehol sem a valóságra támaszkodnak, így kizárólag a kollektív hamis tudat uralma létezik, ezért a társadalom bizonyos oldalirányú elmozdulásai a véletlennek köszönhetők. Így nem az

emberi elme, a természet koronája építi a civilizációt, hanem a véletlenek és katasztrófák sodornak minket egy irracionális jövő felé.

A tudatod függvénye, hogy mit tartasz valósnak. Egyrészt ugye van egy mindennapi tudatunk, ezzel szemben áll az a *Világbank, Pentagon, KGB, Exxon, Unilever*, stb. képviselte globális tudat, ahol az "igazán nagy dolgok" történnek. A két tudatformát összevetve rögtön kiderül, hogy a társadalom megváltoztatásának a politikusok illetve a művészek által preferált változatai gyerekrajzok egy mobiltelefon társaság hálózati szoftveréhez képest.

Hihetetlen szakadék tátong a mindennapi ember tudata és a fogyasztási szokásokat mérő, piackutató nagyvállalat szakmai tudata között. Az utca emberének reagálása törvényszerű, mindenki egy lakhatóbb világ után vágyik, mégis egyre ostobább, sötétebb, földrajzilag és időben egyre távolabbi ideológiák lesznek számára vonzóak, egyre jobban tért hódítanak a különböző történelmi magaskultúrák teljes félreértelmezéséből származó lidércnyomások. Eközben a valóságban, a nagyvállalatok, bankok, biztosítók, termelők oldalán már-már abszurd hatékonysággal, egyre tökéletesebb tervezéssel építik át a maguk képére a világot.

Az általam *apo-kapitalizmus*-nak becézett struktúra a II. ezredforduló táján elérkezik a klasszikus hindu kasztrendszerhez hasonló, rendkívül zárt mono-kultúrájú és kényszerpályán haladó, a bolygó felszínén globális társadalomként egységesülő fogyasztói biomasszájához, az *alien*-humanoidok nyálkás mega-város-kolóniáihoz. Ebben az egyébként érdekes világban, a létrejött tulajdontípusok és az általuk artikulálható szociális mozgás lehetőségei behatárolt kasztokat és behatárolt anyagcserére nyomorított személyiségeket hoznak létre, a maguk kultúráját és földi javakat-természetet fogyasztó-pusztító ízlésükkel egyetemben.

Az emberi tudatnak, mint a világegyetem nem szükségszerű de létrejött termékének a kötelessége a megváltás. *Stanislaw Lem* egyik könyvében találunk erre példát, ahol az ember majd az oszcilláló világegyetem fennmaradó neutrínó-háttérsugárzásába kódolja bele az elkövetkezendő világegyetem egyedeinek a hasznos információt. Én ezt értem megváltás alatt. A velünk született, véres, *Lucy*-anyánktól származó, a legnagyobb közös emberi rosszat létrehozó, és az elidegenedett társadalmi tömb alá begyűrt individuum szörnyűséges vétkeinek való győzelmet.

Forradalmak már soha többet nem lesznek ezen a bolygón.

A fehér ember fogyasztói társadalma penészként lepi el a bolygót, rövidlátóan semmilyen politikai artikulációs lehetőséget nem engedélyez a tőle eltérő kultúráknak, így jutalma a terrorizmus. A nemzet, mint homeosztázis a Föld bármely pontján már annyira szétesett és annyira átstrukturálódott, hogy semmilyen kollektív akarat, még a *e-dzsihád* sem képes a geopolitikai-nagyhatalmi döntések befolyásolására.

A multinacionális korporációk, azok igen, így a megváltásnak egyszerűen nincs más

kapuja, mint az általuk finanszírozott tudomány melléktermékeiből származó ökoteknika, zöldikék hiába is haragszanak a tudományra. Viszont képzeljük el a megváltást *Exonybm* módra. Így tehát mára az egész emberiség egy alagútban rohan, ha megáll: hőgutában meghal, avagy *Gaia Mama* beadja a kulcsot.

Korábban utaltam a valós és virtuális katakombákba vonuló ifjúság pszichedelikus közösségére. Tudjuk: a *Tízparancsolat* olyan emberek számára készült, akik öltek, loptak és hazudtak. Azt látom, hogy ezeknek a gyerekeknek nincsen szükségük *Tízparancsolatra*, *Bibliá-ra* és *Korán-ra*, vagy az úgynevezett tradicionalitásra, mert önmaguktól tudják, hogy ölni vagy szemetelni nem jó. Nincs szükségük mimikrire, mert tudják, ahhoz, hogy a világ lakható helyé váljon, nincs szükség a Jóistenre, nincs szükség katonaságra, sportbusiness-re, nincs szükség egyházakra se nagyvállalatokra.

Én azt mondom: előbb a sánta kiskutyák meg az *Elektronikus Asylumok Exodus Party*-jai, aztán esetleg a Jóisten. Ez a helyes értékrend.

Amit látok: egyre többen vannak, akik ezt felismerik vagy nem ismerik fel, de úgy élnek. S mikor ezek az "*ókeresztények*" releváns szociológiai mennyiségben szivárognak el a társadalom alól, akkor a birodalom összeomlik

(*Hortobágyinak Lātszō*, 28.Oct.2013, <http://www.guo.hu/> és a "*Budavāri Kutyāk & Cicāk*" honlap levelező tagja.)

*

http://guo.hu/?page_id=4685